

«Με την τέχνη μου δεν κουνάω το δάχτυλο, ούτε παρακινώ τον κόσμο να επιλέξει στρατόπεδο»

Έφη Αλεβίζου

07.04.2015

Ο τρίτης γενιάς Έλληνας της Αμερικής, James Georgopoulos, είναι ένας εικαστικός παγκοσμίου φήμης με εξέχουσα θέση στο πάνελ των ταγών της σύγχρονης τέχνης. Μας μίλησε για την διάσημη και περιζήτητη σειρά έργων του «Guns of Cinema», για την βαθιά σχέση του με τις ελληνικές του ρίζες και για την μη πολιτική ορθότητα της καλλιτεχνίας.

Ποιο είναι το πιο σημαντικό πράγμα του να είναι κάποιος δημιουργικός; Τι αγαπάτε

«Όλα στρέφονται γύρω από τις απεριόριστες δυνατότητες που έχει ο καλλιτέχνης όταν ξεκινάει να φτιάξει ένα έργο μέχρι την τελική κατεύθυνση που το έργο αυτό μπορεί να πάρει. Μου αρέσει που μπορώ να κάνω μια ιδέα πραγματικότητα. Ποτέ δεν σκέφτηκα ότι κάνω μια δουλειά ή ότι εργαζομαι πάνω σε κάτι. Νιώθω σαν να είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μου και νομίζω ότι είναι αυτό που μου αρέσει περισσότερο, η ελευθερία που έχει μια αδιάλειπτη ζωή».

Δώστε μου τον δικό σας ορισμό για την τέχνη. «Πραγματικά πιστεύω ότι η τέχνη είναι παντού γύρω μας, όχι μόνο σε μουσεία και γκαλερί. Βρίσκεται στη φύση και στα πιο τυχαία σημεία πάνω στη Γη. Ο καθορισμός της τέχνης δεν με γοητεύει, διότι η ιδέα του τι είναι τέχνη μπορεί να είναι τόσο διαφορετική από καλλιτέχνη σε καλλιτέχνη».

Ποιο είναι το μήνυμα που θα θέλατε να στείλετε μέσα από την τέχνη σας; «Τα μηνύματα που θέλω περάσω επιθυμώ να χαρακτηρίζονται από λεπτότητα και είμαι πολύ προσεκτικός σε αυτό. Δεν κουνάω το δάχτυλο, ούτε παρακινώ τον κόσμο να επιλέξει στρατόπεδο. Θέλω οι θεατές των έργων μου να αναρωτηθούν, αλλά τα ερωτήματα αυτά να μην είναι μακρινά και άπιαστα. Να έρθουν αντιμέτωποι με αυτά στο επόμενο τους βήμα, στην καθημερινότητά τους».

Πείτε μου λίγα λόγια για την διάσημη σειρά έργων σας «Guns of Cinema». «Οι εικόνες που εμφανίζονται σε αυτά τα έργα είναι τα πραγματικά όπλα που χρησιμοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια διαφόρων γυρισμάτων της εταιρείας παραγωγής ταινιών Major Motion Pictures. Όλες οι φωτογραφίες μου έχουν τραβηχτεί με μηχανές μεγάλου φορμά φιλμ (όχι ψηφιακές). Τα αρνητικά που προέκυψαν παράξανε αρχικά τις φωτογραφίες που χρησιμοποιήθηκαν. Στη συνέχεια έκανα ασημοτυπίες με το χέρι, στον παραδοσιακό μου σκοτεινό θάλαμο και οι εκτυπώσεις τοποθετήθηκαν σε σύνθετα πάνελ. Για να πάρει χρώμα το φόντο, έπρεπε να ζωγραφιστεί σχολαστικά στο χέρι με τον παλιό τρόπο της ανάμειξης διαφορετικών στρωμάτων χρώματος. Το τελικό στάδιο περιλάμβανε την εφαρμογή πολλαπλών στρώσεων από εποξική ρητίνη και φινιρίσματος βαφής για αυτοκίνητα, ώστε να δημιουργηθεί αυτό το εφέ του καθρέφτη, σαν αντανakλαστική επιφάνεια. Η διαδικασία ολοκλήρωσης για κάθε έργο διήρκεσε περίπου σαράντα ώρες. Η ζήτηση για αυτή τη σειρά κινείται ακόμα σε τρελούς ρυθμούς».

Είμαστε όλοι κινηματογραφοκαλλιεργημένοι;

«Τα νούμερα του box office, και το ενδιαφέρον γύρω από τις ταινίες και τους αστέρες του κινηματογράφου, απαντάνε σε αυτό το ερώτημα. Ε, Ναι!»

Πως ορίζεται το classic pop art στην τέχνη;

«Υποθέτω ότι θα μπορούσαμε να πούμε ότι το classic pop art ορίζεται σήμερα από ό,τι έκαναν οι καλλιτέχνες το 1950, ακόμη και στις αρχές της δεκαετίας του 1960, καλλιτέχνες όπως ο Paolozzi, ο Duchamp στην Ευρώπη, ενώ στην Αμερική ήταν ο Johns, ο Rauschenberg και ο Lichtenstein. Αυτό που μου έρχεται στο μυαλό αυτόματα, είναι ο Leo Castelli και το ρόστερ των καλλιτεχνών του, ταυτόχρονα με τον μοναδικό τρόπο που ανέδειξαν την τέχνη τους».

Πόσο προβοκάτορας μπορεί να γίνει ένας καλλιτέχνης;

Υπάρχει πολιτική ορθότητα στην τέχνη; «Ένας καλλιτέχνης μπορεί να κάνει ό,τι θέλει. Κάθε του έργο είναι προσωπική του υπόθεση. Τώρα εάν αυτό το έργο θα γίνει αποδεκτό ή θα εμφανιστεί ποτέ δημόσια είναι άλλο πράγμα. Αν και υπάρχουν πολλοί καλλιτέχνες που επιθυμούν να σοκάρουν για χάρη του σοκ, κάτι που μοιάζει με εξόχως εύκολη διέξοδο και μπορεί να γίνει πολύ βαρετό».

Τι απολαμβάνετε περισσότερο; Τη ζωγραφική, τη γλυπτική ή το installation;

«Εκτιμώ και τις τρεις μεθόδους εξίσου. Υπάρχουν στιγμές που νιώθω σαν να μπορώ να κολλήσω τη μία μέθοδο μέσα στην άλλη, διότι το έργο το απαιτεί. Αυτό που μου αρέσει περισσότερο είναι ένας συνδυασμός και των τριών και είμαι τυχερός που μπορώ να το εφαρμόσω στα έργα μου πλέον».

Το επώνυμό σας είναι ελληνικό. Ποια είναι η σχέση σας με την Ελλάδα;

«Με το άκουσμα του επιθέτου μου, το πρώτο ερώτημα που τίθεται από τους πάντες, από υπαλλήλους στα καταστήματα μέχρι συλλέκτες, είναι “είσαι Έλληνας;”. Είμαι 3η γενιά Ελλήνων της Αμερικής. Η μητέρα μου γεννήθηκε στην Ελλάδα, ο πατέρας μου γεννήθηκε στην Αμερική και όλοι οι παππούδες μου γεννήθηκαν στην Ελλάδα, οπότε όλες οι ελληνικές παραδόσεις γιορτάζονται στην οικογένειά μου. Είμαι Έλληνας Ορθόδοξος. Η σύνδεση με τις ρίζες μου είναι πολύ βαθιά και με κάνει ιδιαίτερα υπερήφανο».

Πείτε μου λίγα λόγια για την σειρά των έργων σας «Greek Gods» .

«Η ελληνική σειρά “Greek Gods” είναι έντονα επηρεασμένη από την ελληνική μυθολογία και βασίζεται σε μερικούς από τους αγαπημένους μου Έλληνες Θεούς και Θεές. Δεν θέλω να δώσω πάρα πολλές πληροφορίες σχετικά με τα έργα αυτά όμως, επειδή βρίσκονται ακόμα στη διαδικασία κατασκευής, αλλά μπορώ να πω ότι μετατρέπω ένα ρομπότ 230 κιλών σε Δία και ότι επίσης θα υπάρχει μια σειρά από πίνακες με βάση τις εννέα μούσες. Ελπίζω να έχω έτοιμα μερικά από τα έργα των Ελλήνων Θεών να δείξω αργότερα φέτος, αλλά πιθανότατα η ολοκλήρωση αυτής της σειράς θα γίνει μέσα στο 2016».